

Typ studijního programu: Bakalářský
 Studijní obor: Nonverbální divadlo
 Student: Nechanická Barbora
 Název práce: Lionel Ménard - tvůrce silných obrazů
 Vedoucí písemné práce: Mgr. Jana Soprová
 Oponent písemné práce: Mgr. Štefan Capko

TEXT POSUDKU

Volba tématu, zájem o zvolenou problematiku Hodnocení: **B**

Hlavním motivem této práce je zpracování informací o výrazné divadelní osobnosti Lionelovi Ménardovi, Žákovi Marcela Marceau a Phillipa Gentyho. Kromě základních faktografických údajů o životě a dosavadní tvorbě Lionela Ménarda přináší studentka v textu popis situací z přípravy divadelní inscenace, na které se podílela jako herečka pod režijním vedením L. Ménarda.

Přístup studenta k práci na textu Hodnocení: **B**

Tato teoretická práce je hlavně reflexí zážitků z tvorby divadelního představení „Než vše začalo“ v pražském divadle Komédie. Ze setkání autorky této teoretické práce s Lionelem Ménardem, jako režisérem a divadelním tvůrcem, vzešlo zaujetí studentky pro jeho způsob práce s hercem a tvorbu pohybového slovníku postav inscenace.

Schopnost orientace v odborné literatuře a zdrojích Hodnocení: **C**

Zdroje měla studentka k dispozici jen omezené. Jeden literární a několik internetových. Informace seřadila přehledně. Těžiště práce je však soustředěno na popis vlastních zkušeností při tvorbě konkrétní divadelní inscenace.

Obsahový přínos textu Hodnocení: **C**

Tato práce je přínosná pro další studenty, protože zachytává některé myšlenky významné tvůrčí osobnosti současného evropského divadla. Přináší také faktografické údaje a hlavně zážitky a reflexe autorky práce z herecké spolupráce na inscenaci „Než vše začalo“. Tato práce nastolila také nový pojem „choreodrama“ jako tvůrčí metodu o způsobech myšlení při tvorbě divadelní inscenace. Tomuto pojmu by však autorka mohla a měla věnovat větší prostor na vysvětlení a ukotvení v souvislostech.

Stylistické a jazykové dovednosti studenta Hodnocení: **D**

Po formální stránce je tato práce rozsahem odpovídající, ale chybí jí teoretická analýza hlavního tématu. Autorka zůstává jen v rovině popisu vlastních zkušeností, bez jakékoli analýzy předloženého materiálu a jeho teoretické ukotvení. Text obsahuje větší množství chyb a překlepů. K práci byla přiložena errata jako příloha textu. Přesto ještě mnoho chyb zůstalo autorkou neobjeveno a neopraveno, jako například na str. 12 „í“ ve slově „vzývají k...“

Naplnění záměru práce Hodnocení: **B**

Záměr se studentce povedlo naplnit dostatečně, ale rezervy jsou ještě jak ve formální tak v teoretické rovině. Je potřeba opravit hodně gramatických chyb a překlepů v textu, ale důležitější je chybějící analýza získaných informací, jak přímo od popisované osobnosti, tak z vlastních zkušeností ze spolupráce na tvorbě konkrétní divadelní inscenace.

OTÁZKY K OBHAJOBĚ

1. Popište na konkrétních příkladech základní myšlenky a principy metody choreodramatu při tvorbě divadelní inscenace?
2. Jaký je rozdíl této metody od přístupu tanečního choreografa? (je-li nějaký...)

CELKOVÉ HODNOCENÍ

Tato teoretická práce je pro další studenty katedry Nonverbálního divadla zajímavá, protože zachytává a mluví o způsobech myšlení při tvorbě divadelní inscenace v našem žánru pohybového divadla. Lionel Ménard se snaží definovat svoji vlastní metodu. Setkáváme se tak s novým pojmem "choreodrama". Tím navazuje na svého učitele Marcela Marceaua, který mluvil o mimodramatu. Dokonce tento pojem vložil do názvu své školy "L' École de mimodram" Marceau tak nazýval divadelní jevištní výstupy ve stylu mime pure. Autorka textu v této teoretické práci přináší v první řadě faktografické údaje, zážitky a reflexe z herecké spolupráce s Ménardem, ale prostor pro vysvětlení důležitého pojmu choreodrama je malý. U čtenářů vzniká spíše více otázek než odpovědí, které se studentka snaží přinést popisem situací ze zkoušení inscenace a popisem svých pocitů jako herečky. Zásadně chybí analýza, vysvětlení a teoretické ukotvení pojmu choreodrama v souvislostech. Marceau používal slovo mimodrama. Prof Fialka krátkým divadelním tvarům ve stylu iluzivního mimu říkal etudy, což je termín převzatý od K.S. Stanislavského. Ten však slovo etuda používal hlavně v souvislosti s hereckými cvičeními a tím byl nejbliž k původnímu významu slova etuda převzatému z hudební terminologie, kde to znamená krátkou skladbu určenou k procvičování dané hudební techniky hry na nástroj. Prof Sládek používá jednoduché slovo pantomimy, ze kterých se dají skládat i složitější struktury divadelní inscenace. Ménard se však snaží slovem choreodrama popsat složitější proces, který se odehrává nejenom na jevišti, ale také uvnitř interpreta - herce. Z tohoto hereckého procesu těžší režisér a snaží se zafixovat pohybový materiál, který vzniká. Je to velmi složitý proces spolupráce a blíží se také práci choreografa. Svým způsobem je to nový a originální přístup ke společné tvorbě herce a režiséra, kteří se dohromady stávají jakýmsi "superchoreografem". Proto, že je tento pojem naprosto nový, je škoda, že studentka neprovedla hlubší analýzu a nevyhledávala další teoretické i praktické divadelní souvislosti v dalších literárních a teoretických pramenech. Pro studenty, kteří budou tuto práci číst tím vznikne jen trochu větší zmatek v pojmech kolem slov pantomima, mim, tanec, divadlo, fyzické divadlo, performance, choreografie, nebo dokonce i mimografie, což je pojem, který pro svoji tvorbu prosazoval Ladislav Fialka. Každopádně tato práce může být pro studentku impulzem k hlubšímu zkoumání těchto pojmů a zavedení pojmu choreodrama do slovníku našich divadelních tvůrců.

Po formální stránce je tato práce dostatečná a rozsahem odpovídající. Doporučuji tuto teoretickou práci k obhajobě.

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Navrhuji hodnocení: **C**

- A - výborný výkon převyšující daná kritéria
- B - nadprůměrný standard s minimem chyb
- C - průměrný výkon s přijatelným počtem chyb
- D - přijatelný výkon s větším počtem chyb
- E - výkon vykazuje minimální naplnění kritérií
- F - nepřijatelný výkon

Datum: 28.05.2018

Mgr. Štefan Capko
Podpis